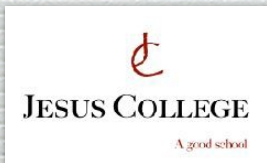

روح انضباطها

درک چگونگی تغییر زندگی توسط خدا

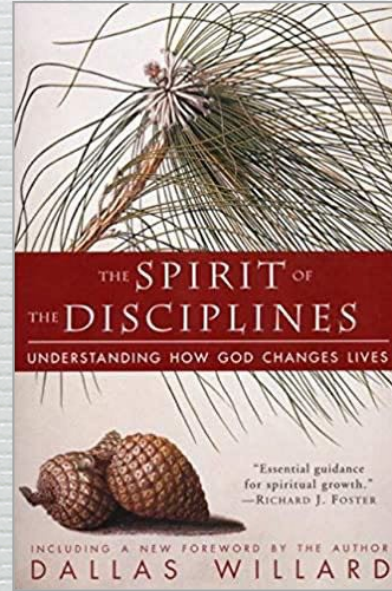
به دوره یازده هفته‌ای که توسط کلیسای نوسازان
به شما تقدیم میشود خوش آمدید

<https://www.jesuscollege.com/dallaswillard-courses-books>

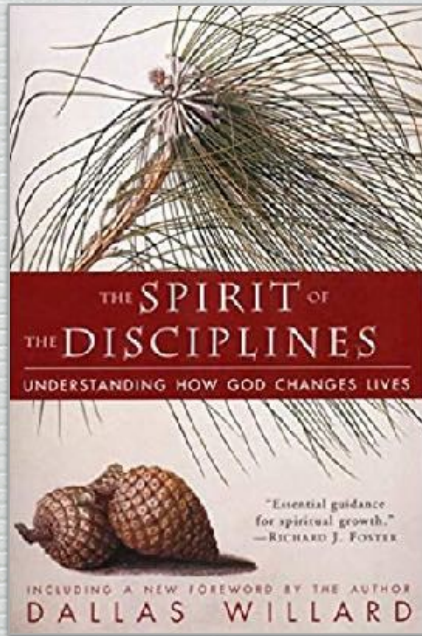
روح انضباطها

جلسه ۱۰ - «آیا فقر روحانی است؟» - فصل ۱۰

خلاصه جلسه ۹

گناهان اصلی زندگی ما، ما را به سمت این سوق می‌دهند که کدام انضباطها را می‌توانیم به طور خلاقانه با زندگی فردی خود تطبیق دهیم تا با ورود به کمال مسیح‌مانند، از گناه آزاد شویم.

راز یوغ راحت این است که انتخاب کنید که به روشی که عیسی زندگی می‌کرد زندگی کنید.

آیا باید فقیر باشیم؟

کسانی که اسیر اندیشه‌ای رادیکال‌ترند، فکر میکنند که خدمتشان به خدا بهتر خواهد بود اگر فقیر باشند... و صرفاً داشتن کالاهای اضافی یا پول، شر است.

— آیا درست است که بیش از آنچه نیاز دارم داشته باشم در حالی که بسیاری ما محتاج خود را ندارند؟

— آیا اگر کمتر به دارایی‌های مادی تکیه می‌کردم، نمی‌توانستم خیلی بهتر به خدا اعتماد کنم و ایمان بیشتری داشته باشم؟

— آیا اگر مجبور نبودم از اموال مراقبت کنم، آزادتر نبودم که به خدا خدمت کنم؟

«پرنده‌گان آسمان را بنگرید که نه می‌کارند و نه می‌دروند و نه در انبار ذخیره می‌کنند»

به نظر می‌رسد که این زندگی واقعی در ایمان است.

روح انضباطها

جلسه ۱۰ - «آیا فقر روحانی است؟» - فصل ۱۰

خلاصه فصل

«قومها به سوی نور تو خواهند آمد»

اشعیا ۳:۶۰

فقر...

- بزرگ جلوه داده شده

- در قالبی رمانتیک

- غیر مادی

مباشرت مسیحی

کلیسا

تعلیمی عمیق در مورد متی ۳۳:۶

نوعی زندگی پادشاهی

۱- فقر بزرگ جلوه داده شده

تنگدستی در حد فقر مطلق، برتری روحانی نیست.

آیا ایماندار واقعی مانند «پرنندگان آسمان» زندگی می کند؟
اگر این درست است، چطور می توانیم فقر را در فهرست انضباطهای اصلی
زندگی روحانی خود قرار ندهیم؟
دلیل بسیار خوبی وجود دارد که چرا نه. ایده آل سازی فقر یکی از خطرناکترین
توهمات مسیحیان در جهان معاصر است.

سرپرستی مسئولانه – که به دارایی نیاز دارد و شامل بخشش است – انضباط
حقیقی روحانی در رابطه با ثروت است.

صرفه جویی - یک انضباط و فضیلت اصلی برای استفاده از کالاها، و نه تملک
آنهاست.

درک ثروت و فقر

تمایز بین مالکیت و استفاده از ثروت و همچنین اعتماد به ثروت.

داشتن ثروت - حق گفتن اینکه چگونه از آنها استفاده بشود یا نشود.

استفاده از ثروت - باعث مصرف آن می‌شود یا در ازای چیزی که ما می‌خواهیم، به دیگران منتقل می‌شود.

اعتماد به ثروت - برای به دست آوردن آنچه که بیشتر از هر چیز برایمان ارزشمند است، و دوست داشتن ثروت و خدمت به آن.

ثروت و فقر - تعداد کمی ثروتمند هستند، بسیاری فقیر و ضعیف هستند. نابرابری بازتابی از بی عدالتی است. ثروت می‌تواند به عنوان شر شناخته شود.

تعلیمی ساده برای تعصب علیه ثروت

آیا بهتر است که مقدار زیادی دارایی و پول داشته باشیم تا خیلی بیشتر بدهیم و کارهای بیشتری برای اهداف خدا انجام دهیم؟

— یا —

لزوما مقدس‌تر و مباشر (سرپرست مالی) بهتری برای فیض و اموال خدا خواهید بود اگر در اسرع وقت خود را از اموال و پول خود خلاص کنید؟

آیا فرد فقیر شخص و خدمتگزار بهتری برای خدا است فقط به این دلیل که فقط پول کافی برای گذران زندگی دارد؟

«چه کنم تا وارث حیات جاویدان شوم؟» رئیس ثروتمند جوان لوقا ۱۸: ۱۸

کلام عیسی خدای واقعی رئیس ثروتمند جوان را آشکار کرد. او تمایلی نداشت که ثروت خود را رها کند و اولین فرمان خدا را با پیروی از او نگه دارد. برای ثروتمندان آسان نیست که خود را تحت حاکمیت خدا قرار دهند.

اگر ثروت را کنار بگذاریم، از بین نمی‌رود. این واقعیت که ثروت در اختیار ما نیست به این معنی نیست که به طرز بهتری در جامعه توزیع خواهد شد. به عهده گرفتن **مسئولیت** استفاده صحیح و هدایت دارایی‌ها از طریق مالکیت، بسیار بیشتر از خود فقر، یک انضباط روحانی است.

۲ - فقر در قالبی رمانتیک

۱ - فقر بعنوان سادگی. فقر به طرز گیج کننده‌ای پیچیده است

۲ - فقر به مثابه عدم مالکیت با امنیت تأمین احتیاجات

فقرا واقعا فقر را همانطور که هست می‌شناسند: محرومیت خرد کننده و درماندگی. از سوی دیگر، «نذر فقر» به فرد اجازه می‌دهد تا همچنان از امنیت، تأمین و مراقبت از یک گروه مذهبی برخوردار باشد - که از طریق ثروت دیگران برایش فراهم شده است.

در فقر داوطلبانه فضیلتی وجود ندارد زیرا مالکیت بد نیست. چنین انتخابی، آزادی از بردگی درونی به ثروت را تضمین نمی‌کند. این بطور کلی وضعیت برتری نیست. هیچ چیز مقدسی در مورد نداشتن کالاهای مادی وجود ندارد.

چند کلمه از دالاس...

Dallas Willard,

“Teachers of the Nations”, Denver Seminary, 2010

[0:26:50-29:00] [Session 12 “Disciplines”](#)

«عیسی فقیر نبود. او به اندازه کافی مرفه بود که یک اختلاس کننده را به عنوان خزانه دار منشی خود داشته باشد. او پول جمع آوری کرد. او از خدمتش حمایت کرد. او به فقرا کمک کرد. فقیر بودن هیچ فضیلتی ندارد، فقیر بودن هیچ مزیتی ندارد. فقر را با زندگی مقتصدانه اشتباه نگیرید.

فقر یک انضباط نیست. جایی که «نذر فقر» گرفته می‌شود، فقر نیست. مردم فقر را با «مالکیت» اشتباه می‌گیرند. فقر مسئله مالکیت نیست، بلکه مسئله استفاده از مایملک است. مهم نیست که چه کسی مالک چیزی است اگر شما بتوانید از آن استفاده کنید.»

۳ - فقر غیرمادی

عدم مالکیت برای تأمین نیازهای دیگران مناسب نیست.

فقیر بودن یکی از راه‌های بد برای کمک به فقرا است.

فقر به خودی خود، نه توصیه‌ای از خداست و نه راهی برای دریافت فیض.

رها کردن کالاهای این دنیا به دشمنان خدا، به معنای ناتوانی در انجام مسئولیت‌هایی است که در هنگام خلقت به ما داده شده است تا بر تمام اشکال حیات بالاتر از گیاهان تسلط داشته باشیم و حکومت کنیم. (پیدایش ۱: ۲۶)

قرار دادن کالاهای مادی خارج از حیطه قداست... این اثر را داشت که ثروت را به شیطان واگذار کند، و از کسانی دریغ کند که ثروت را برای خدمت به خدا کنترل میکنند.

۴ - مباشرت (سرپرستی مسئولانه) مسیحی

الگوها و معلمان برای تجسم و انتقال انجیل پادشاهی خدا و آماده سازی کسانی که در مناطق «سکولار» هستند به عنوان مراقبان خیر جهان.

- دارایی‌های ما دامنه‌ای که خدا از طریق ایمان ما بر آن حکومت می‌کند را بسیار گسترش می‌دهد.

تعالیم عیسی – عیسی از نقطه نظر ملکوت، تعمیم‌های انسانی در مورد اینکه چه کسی مطمئناً برکت ناپذیر است و چه کسی به قول معروف قطعاً «خدا» برایش خواسته» را رد می‌کند. [توطئه الهی، فصل ۴]

در رفاه پادشاهی خدا - ثروتمند یا فقیر: هیچ مزیتی نسبت به یکدیگر ندارند - بلکه فقرا شایسته سربلندی و احترام هستند.

۵ - کلیسا

فرمان کتاب مقدس **محبت** است. قدم اول، توجه به فقرا است.

با دیدی جدید از طریق صلیب بدون تبعیض (یعقوب ۲) معاشرت با فقرا به روشهای کم سر و صدا و بی تکلف برای از بین بردن شکاف بین مقدس و سکولار.

علت اصلی ناراحتی در دل بسیاری از مسیحیان مرفه امروزی، دیدگاه ناکافی از ملکوت خداست که در محافل مسیحی رایج است و ایمان ضعیفی را به وجود می آورد.

کار کلیسا این است که از افراد نامناسب، افراد مناسب بسازد.

کلیسای سازمان یافته باید به مدارس انضباطهای روحانی تبدیل شود که در آن به مسیحیان آموزش داده می‌شود که چگونه بدون ثروت‌اندوزی، مالکیت داشته باشند.

متی ۲۱:۶

به یاد داشته باشید، عیسی کمک نفرستاد. او به میان ما آمد. او در شرایط زندگی ما پیروز بود.

از درون این دیدگاه پادشاهی نسبت به ارزش و رفاه انسان، راه حلی برای مشکلات بزرگ اجتماعی ثروت و فقر پدیدار می‌شود. راه حل در نوع جدیدی از انسان نهفته است، مردمی که شخصیت مسیح را در تمام عرصه‌های زندگی و جامعه خودشان درونی کرده‌اند.

۵ - کلیسا (ادامه)

ثروت، امکانات بدن و حاکمیت ما را با فیضی منضبط، بدون فاسد شدن گسترش می‌دهد.

پیشگامی در کارهای خیریه، و پس از آن، نصیحت* و مشاوره به تمام سازمان‌های دولتی در مورد سیاست‌های رفاه عمومی.

کار اساسی کلیسا این است که نشان دهد چگونه می‌توان در حاکمیت کامل خدا در جایی که هستند، مشارکت کامل داشت... تا در نهایت همه ملت‌ها را به جایی برسانند که بتوانند دنیایی را تشکیل دهند که محل سکونت منحصر به فرد خدای فناپذیر باشد.

* فصل ۱۱ را ببینید

۸۰ + ۱۰،۰۰۰

تعمق – متی ۲۵:۶-۲۴، فیلیپیان ۴:۱۱-۱۳

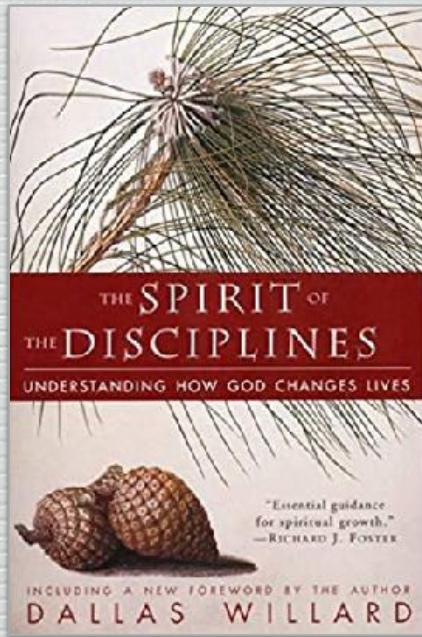
عملکرد

۱- آیا در الهیات و فرهنگ دینی خودم، من فقر را روحانی‌تر از ثروت می‌دانم؟

۲- چه دیدی به فقرا دارم، آنها را واقعا چطور می‌بینم؟ توجه و عمل من چه چیزی را نشان می‌دهد؟

۳- از ثروت و سخاوتی که خداوند در قلمرو نفوذ من قرار داده است، چطور امانت‌دار هستم، و در استفاده از آن برای پیشرفت پادشاهی او و رفاه فقرا چقدر فروتن هستم؟

خلاصه جلسه ۱۰

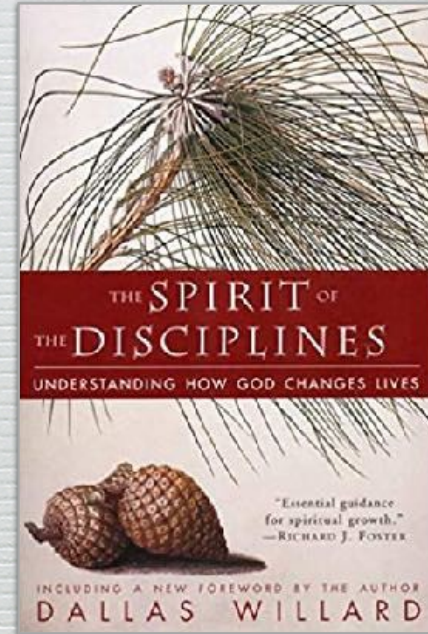

سرپرستی درست مالی و زندگی مقتصدانه، عملی است روحانی که همان زندگی در یوغ راحت با عیسی از طریق فیض منضبط اوست. این ریشه در درک پادشاهی او دارد که ما را از تملک ثروت به استفاده از ثروت تبدیل می‌کند، چه آن ثروت متعلق به خودمان باشد و چه متعلق به پیرو شاد و سخاوتمند دیگر او. کلیسای وجود دارد تا این نوع افراد را تربیت کند.

جلسه بعدی ۱۱

«انضباطها و ساختارهای قدرت این جهان»

فصل ۱۱

باشد که ایمان شما در سرپرستی
مایملکتان بصورتی سخاوتمندانه،
توجه شما را به همسایه فقیر خود
در ۱۰،۰۰۰ دقیقه آینده گسترش
دهد.

